

חלקים. רבי שמואל אמר, עליך קדרים למקומם, שהרי הכל געשה בסוד קדוש, והכל בסוד אחר.

ויקף אברהם ויקח אשה ושםה קטורה. קטורה זו היא הגור. שהרי שניינו, אמר שנפרדה הגור מאברהם וטעתה אחר גלולי אביה, אחר כך נקשרה למעשים כשרים, וממשום כך השטנה שמה ונקראה קטורה במעשים כשרים, ושלחה אברהם ולקח אותה לאשה. מכאן ששנוי שם מכפר על חטאיהם, ועל כן השטנה שמה. ויקף אברהם. מה זה ויסוף? אם תאמר שהו הוא הוסיף על שרה - לא כך! אלא בימי שרה הגדיג עמה פעם אחת, ואחר כך גרש אותה על עסקי ישמעאל, ואחר אותה על גבר ויסוף, כמו מקדם פעם אחרת על מה שנשא אותה בראשונה. וילפי ששנתה מעשיה, כך גם שנה שמה.

בא ראה, שאמר רבי אלעוזר, ובאבא יצחק האלה שרה אמרו - שהתגלתה דמות שרה, וייצחק התנחים אחורי שהתגלתה אמרו ואת דמותה היה רואה כל יום. ואברהם, אף על גב שנשא, לא נכנס לאותו הבית, ולא הבניס את אותה האשה לשם כדי שפחה לא תירש גברתה. ובאהל שרה לא נראה אותה אשה אחרת, אלא רבכה.

ואף על גב שאברהם היה יודע שדמותה של שרה נגלהה שם, השair ליצחק אותו האהן, לראות את הדמות של אמרו בכל יום. יצחק ולא אברהם. זהו שפטוב ויפן אברהם את כל אשר לו ליצחק. את כל אשר לו דוקא, זו אותה הדמות של שרה באותו המפשך.

בשרה, יצחק ברבקה, ולקבב פרווייהו הוי ארבע נשים ליעקב בתירין חולקין. רבי שמואל אמר סליקו מלין לאתריהו. דהא כלא ברזא

קדישא אתעבד וכלא ברזא חדא:

יוסף אברהם ויקח אשה ושםה קטורה. קטורה דא היא הגור. דהא תנין בתר דאתפרשא הגור מגיה דאברהם וטעת בתר גלולי דאבוה, לבתר אתקהria בעובדין דכשرون, ובгин כך אשפני שמה ואקרי קטורה בעובדין דכשرون, ושדר אברהם ונסבה ליה לאנטגו. מכאן דשנוי שם מכפר חובין, ועל דא אשפני שמה.

יוסף אברהם, מי ו יוסף, אי תימא דעתך שרה איהו דאוסיף, לאו הבי. אלא ביוםה דשרה איזוג בהדה זמנא חדא, ולבתר פריך לה על עסקי דישמעאל, ולבתר ו יוסף פמלקדמין זמנא אחרא על מה דנסיב לה בקדמיתא. וכפום דשנוי עובדיה הבי נמי שני שמה.

הא חי, דאמר רבי אלעוזר ויביאך יצחק דשרה ויצחק אתנהם אחורי דתגליא דיויננא דשרה ויזקנהה הויה חמיה כל יומא. ואברהם אף על גב דאיןסיב לא עאל בההוא ביתא ולא עайл לה להאי אתה פמן, בגין דשפחה לא תירש גבירפה. ובאהל דשרה לא אהזוי אתה. אחרא לאו רבכה.

ו אברהם אף על גב דהוה ידע דיויננא דשרה אחגלייא פמן, שבקיה ליצחק ההייא אDEL למיחמי דיויננא דאמיה כל יומא. יצחק ולא אברהם, הרא הוא דכתיב וייתן אברהם את כל אשר לו ליצחק. את כל אשר לו דיויננא, דא ההייא דיויננא דשרה בההוא משכנא.